

Jacobsen og hans parti ikke går rundt med en evig mistillid til den del af riget, som Danmark er. Jeg håber, at det ikke vil gentage sig, og jeg stoler på, at det vil det ikke. Hvis det skulle gentage sig, vil vi også protestere med det samme.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det kan jo nogle gange være lidt svært helt at følge med i, hvad der foregår i et andet lands politiske system.

Jeg vil bare spørge fru Lisbeth Petersen: Den vedtagelse, der blev lavet forleden dag i Lagtinget, står den ved magt? Eksisterer der stadig væk en opfordring til at ophæve det, som den danske regering satte i kraft i marts måned, eller eksisterer der ikke sådan en opfordring?

Jeg bliver lidt i tvivl, når fru Lisbeth Petersen taler. Er der sådan en vedtagelse, eller er der ikke sådan en vedtagelse? Og hvis der er sådan en vedtagelse, skal vi så som folketingsmedlemmer tage den alvorligt, eller skal vi bare grine af den og sige: Det mener de nok ikke alvorligt? Eller præcis hvordan forholder det sig?

Formanden:

Nu var vi jo inde i en række korte bemærkninger til hr. Tórbjörn Jacobsen, og fru Lisbeth Petersen har brugt sine bemærkninger. Men hun skal få lov til at svare på det sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lisbeth L. Petersen (V):

Mange tak. Jeg ved ikke, om det er så svært at forstå, for den lagtingsbeslutning, som er taget, er taget. Hvad den danske regering så gør, kan jeg ikke svare på. Men i hvert fald har vi stemt for forslaget derhjemme, og det ville i hvert fald være blevet stemt igennem, selv om vi havde stemt imod, for vi har kun otte stemmer i Lagtinget.

Kl. 18.05

Formanden:

Så får vi en ny runde. Det kan vi da godt. Hr. Tórbjörn Jacobsen har haft ordet som ordfører for forslagsstillerne, men værsgo. Det bliver 5 minutter i anden runde. Vil hr. Tórbjörn Jacobsen have ordet?

Tórbjörn Jacobsen (TF):

Der er nu gået ca. 10 år, siden Færøerne var inde i sin værste samfundskrise nogen sinde. Vi kender alle sammen historien, hvor centralmagten i

København intervenserer og laver noget, der ligner et statskup igennem den færøske finanssektor. Derudover er det vel ikke for meget sagt, at det politiske system på øerne i hvert fald delvis blev sat under administration.

Dengang havde vi en socialdemokratisk regering i Danmark. Den borgerlige opposition mente dengang, at regeringen kunne have opført sig nok så meget anderledes, bl.a. kunne man i det mindste have fortalt færingerne om planerne, man havde angående den totale omstrukturering af det færøske samfund.

Dette er nu historie. Det er Nyrup Rasmussen-regeringen også, og de, der mente, at fremgangsmåden over for det færøske politiske system for 10 år siden kunne have været en anden og mere civiliseret, regerer nu det danske rige.

Ifølge en skrivelse, som statsminister Anders Fogh Rasmussen har indhentet i Justitsministeriet den 4. februar 2002, definerer han rigsfællesskabet således: Grundlovens § 1 har til formål at fastslå, at det danske rige udgør en forfatningsmæssig enhed, der omfatter tre ligestillede dele, Danmark, Færøerne og Grønland.

I åbningstalen til denne folketingsssamling lagde statsministeren derudover op til en normalisering af og yderligere åbning i forholdene imellem de tre lande.

Efter så mange smukke ord, tilsyneladende noble hensigter og utallige samtaler imellem parterne eksploderer der en politisk bombe på Færøerne den 27. marts 2003, da man erfarer, at den danske regering ensidigt uden Lagtingets og – efter alt at dømme – landsstyrets samtykke bekendtgør en lovpakke, der bl.a. indbefatter den danske militære straffelov til at være gældende for Færøerne.

Den militære straffelov fra 1937 blev i en bekendtgørelse i avisen Dimmalætting den 6. juni i 1937 sat i kraft for Færøerne. Lagtinget blev ikke spurgt, og det bør nok af saglige grunde tilføjes, at dette skete i amtstiden, altså før folkeafstemningen den 14. september 1946, og før hjemmestyrelsen blev sat i kraft for Færøerne i 1948.

Danmark fik en ny militær straffelov i 1973, og derved blev den dagældende lov fra 1937 sat ud af kraft. Den ny lov blev ikke bekendtgjort at være gældende for Færøerne, derved var den gamle lov fra 1937 gældende for Færøerne indtil den 27. marts i år, hvor den militære straffelov fra 1973 ensidigt blev bekendtgjort at være gældende for Færøerne.

I 1992 blev det daværende landsstyre spurgt om muligheden for, at den omtalte lov blev gjort